

Lectură spirituală: Prima săptămână din luna iulie

Duminica a XIII-a de peste an – Lecturi: 2 Regi ,8-11.14-16a; Psalmul 88; Romani 6,3-4.8-11; Matei 10,37-42;

«Cine vrea să-și păstreze viața o va pierde »

Lecturile din această săptămână par a fi foarte complexe și exigente.

Isus ne spune că *”cine ține la viață o va pierde”*. Exigența merge mai departe: *”Cine își iubește tatăl sau mama mai mult decât pe mine nu este vrednic de mine; și cine își iubește fiul sau fiica mai mult decât pe mine nu este vrednic de mine. Cine nu-și ia crucea și nu mă urmează nu este vrednic de mine”*.

Oare Isus vrea să ne spună că trebuie să ne abandonăm părinții sau copiii ca să trăim doar pentru Biserică? Nu! Isus nu este atât de egoist! Familia este un dar pe care chiar El ni l-a făcut: este cel mai mare dar pe care îl avem în timpul vieții.

Isus ne spune însă ceva mult mai frumos. Isus vrea bineînțeles să ne iubim familia, dar să o iubim în numele lui. Să iubim în numele lui înseamnă să iubim din toată puterea, fără egoism, fără interes, dar cu voința de a ne ”pierde” viața pentru cei pe care El ni-i pune în cale.

În scrisoarea către Romani sfântul Paul merge în aceeași direcție: *”Nu știți că noi, toți care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui? Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin Botez în moartea lui pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel și noi să umblăm într-o viață nouă. Dar dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el”*.

Paul ne pune să luăm parte la moartea și învierea lui Cristos. Dacă-l iubim mai presus de orice altă persoană sau dacă-i iubim pe ceilalți în numele lui, vom avea o viață nouă, o viață în Cristos.

Această mistică poate fi foarte bine aplicată Vincentienilor. Isus nu ne spune că trebuie să-l iubim pe El mai mult decât pe Săraci. Nu, în nici un caz! Dimpotrivă, Isus vrea să-i iubim pe Săraci în numele lui, fără egoism, fără interese, dar cu voința de a ne ”pierde” viața pentru ei. Să ne pierdem viața pentru săraci din dragoste față de Dumnezeu, înseamnă să murim pentru noi înșine (să luăm parte la moartea lui Cristos) și să dobândim o viață nouă (să luăm parte la învierea lui Cristos). Pare de necrezut, dar aceasta este evanghelia și e sigură.

Lecturile de astăzi arată clar semnificația a ceea ce Ozanam a vrut să realizeze împreună cu prietenii și ne-a lăsat ca moștenire: SSVP este modul nostru de a ne sfinți. Nu poate exista o sfințenie mai mare decât participarea în mod total la moartea și învierea lui Cristos. Căutăm toate acestea prin slujirea acordată Săracilor. Și apoi, cum spune sfântul Vincentiu, Săracii sunt ”domnii și stăpâni noștri”.

Traducere: sora Magdalena